

Opisane slovenskih narodnih običajev, pogrešane stol.
Maja navadne pustne orace in rusa. *)

Na pustni teden namreč dirjajo od hiše, od vasi do
vsi vasi. Če od daleč njih naznanj močno potkane,
cugetanje, in hrup njih spremljuje deca. Glasno so šiv-
čani; za klobuki obliki čimari (gerbi), čes perla svilene
rute, kizjema prevezane, in iz rane plahuteče razpokojuje
tati. Sestari so konji, se s zovučekone na perstih; črčijai,
vesh naj lepši, njih rana; plujar pluzi. Bre njih bo-
di mastjak, prava potat, z obrnjeno kojatkom, komato
obtemanju licem, s palco jezovico in kosem. Pravo
stasilo za deco. Med vlaho hišo te ali štriklat o st-
log, zaprejo, da bi gospodinja prav debela rupa prirasta, ka-
tore tčas mastjak za klobasico, ali kak drugi dar popro-
si. Z nabranimi darji se zvečer veselo gostijo, in si klij
drugi pust želijo.

Ljudi rusa se se o tolik Maja vasi o pustu
prihaje. Livi je bolj po postavi, ko po barvi podobna;
zakaj, ova je o pett bel, sgerujena, tudi ryl silno vi-
sok vrat in glava, samo oči in liš inia rudečo rizi-
te, o gobcu pa je tici dolg, ostast ovek, da si lahko
brave nabode; na nji sedi jezdec. Kadar večerjajo, po-
terka na stuo. Po stari pravici se nji sople in kak
kol mesa ali pogace pripravi. Rusa prine glavo
stoj stuo, iztegne svoj vrat in pika stol nji, name-
njenega kati. Ali ova je zaita; če gde velk šega ali
bolšega zagleda, ga nenadoma nabode, spidigne vrat, ga
staci, ino hoče vnu smeknuti. Ker pa ljudje njeno
prekanjeno šego vejo, kajijo škerbo na njo, in ga
nji spet z gobca zmeknejo. Lues je kaj quca in šale
z rusa. Nua zčne dvoje štoli soojega kosa krasati;
in ako se nji smular poda, boljšega nabosti in z rjim
seluti, je kaj hrupa in sucha zmlaj, in znotraj.

Čisto jednako se raono o tem času o drugih Maja
čapla stuaša.